CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-471/2024 Judecătoria Ungheni
1-22107092-03-1a-11102025 Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În numele Legii

29 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc
Grefier: Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Ion Marian

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, în cauza penală de învinuire a lui:

Batîr Ion *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în *****, căsătorit, studii superioare, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *25.07.2022 - 04.06.2024;*
În instanța de apel: *11.10.2025 - 29.05.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, Batîr Ion a fost pe marginea acuzațiilor de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în legătură cu neîntrunirea în faptele acestuia a tuturor elementelor obligatorii a componenței de infracțiune ce i s-a incriminat.

Cheltuielile judiciare în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizei judiciare, au fost trecute în contul statului.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului, Batîr Ion se învinuiește în aceia că la 2 iunie 2021, în jurul orelor 16:00, aflându-se în incinta Primăriei comunei *****, raionul Nisporeni, unde a avut loc ședința consiliului local și ulterior, aflându-se în holul instituției date, unde se aflau mai multe persoane terțe, printre care și primarul *****, pe motivul relațiilor ostile avute cu acesta, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicării violențe fizice asupra persoanei și a săvârși acțiuni huliganice, s-a apropiat de primarul *****.

Tot atunci, Batîr Ion continuând acțiunile sale infracționale și în vederea realizării scopului criminal avut, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, conștientizând că se află în loc public și anume în incinta unei instituții publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, acționând intenționat și în mod demonstrativ, i-a aplicat primarului ***** o lovitură cu palma în regiunea capului, după care i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea abdomenului și în regiunea mâinii drepte când ultimul s-a apărat, iar ulterior după intervenția altor persoane aflate în apropiere au fost curmate acțiunile infracționale a acestuia.

În rezultatul acțiunilor violente săvârșite de Batîr Ion, părții vătămate ***** i-au fost cauzate echimoza de pe partea dorsală a mâinii drepte și pe pavilionul urechii stângi, traumatisme corporale care potrivit raportului de constatare (medico-legală) cu nr.202124P0051 din 3 iunie 2021, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni ale lui Batîr Ion au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu a declarat apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, cu casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie stabilită vinovăția lui Batîr Ion în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 128 lei.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că în cadrul ședințelor de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile care în ansamblu dovedesc pe deplin vinovăția lui Batîr Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume: declarațiile părți vătămate *****, declarațiile martorului *****, declarațiile martorului *****, precum și raportul de constatare nr. 201224P0051 din 03.06.2021 potrivit căruia la ***** s-a stabilit o echimoză pe partea dorsală a mâinii drepte și pe pavilionul urechii stângi și se califică ca vătămare corporală neîntemeiată.

Astfel, contrar circumstanțelor obiectiv constate, instanța pur declarativ a constatat că învinuirea înaintată lui Batîr Ion nu și-a găsit confirmarea, deoarece inculpatul nu și-a recunoscut vina în cadrul cercetării judecătorești, iar declarațiile acestuia au fost confirmate prin declarațiile martorului *****.

Respectiv, instanța contrar dispozițiilor art. 24 CPP a admis unilateral poziția invocată de apărare, lăsând fără apreciere obiectivă declarațiile părții vătămate ***** care sunt confirmate prin declarațiile martorilor ***** și *****, precum și raportul de constatare medico-legală, iar declarațiile inculpatului Batîr Ion și a martorilor Prisăcaru Zinovia și ***** urmau a fi apreciate critic, or, deși aceștia confirmă prezența loc la locul faptei, au declarat că nu au observat momentul altercației.

Acte de procedură:

Conform fișei de repartizare a dosarului din 25.06.2024 cauza respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu, spre examinare completului penal al Curții de Apel Chișinău.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 august 2024, ținând cont de Legea nr.135 din 13 iunie 2024, și-a declinat competența de la examinarea prezentei cauze în favoarea Curții de Apel Bălți (Nord).

Conform fișei de repartizare a dosarului din 11.10.2024, cauza respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului raportor Viorel Pușcaș, în complet cu judecătorii: Gheorghe Scutelnic (președintele ședinței) și Oleg Moraru.

Prin încheierea președintelui Curții de Apel Nord din 27.01.2025, în legătură cu acceptarea cererilor de demisie a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, s-a dispus redistribuirea cauzei respective prin intermediul PIGD cu respectarea principiului distribuirii aleatorii unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor suplineați.

Astfel, conform fișei de repartizare repetată a dosarelor din 27.01.2025,

cauza respectivă a fost redistribuită în mod aleatoriul judecătorului raportor Aurelia Andronache, în componența completului Ghenadie Liulca (președinte) și Ludmila Iarmaliuc (judecător).

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat, a pledat pentru admiterea apelului acuzatorului de stat, cu casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie stabilită vinovăția lui Batîr Ion în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 128 lei.

În fața instanței de apel partea vătămată ***** a susținut apelul declarat și a pledat pentru admiterea acestuia din motivele invocate.

În ședința instanței de apel, avocatul Ion Marian în interesele inculpatului Batîr Ion, a pledat pentru respingerea apelului, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificării a sentinței contestate, menționând că inculpatul nu și-a recunoscut vina, iar partea vătămată a venit la locul faptei cu mâna deja bandajată.

În instanța de apel inculpatul Batîr Ion a solicitat menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024 urmează a fi admis, cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. **(2)** În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), şi pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Batîr Ion în comiterea infracțiuni prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motiv că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal statuează că potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

În corespundere cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată şi motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât şi după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară şi să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În acest context, Colegiul penal reiterează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum şi administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmează să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârşită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate.

Colegiul penal statuează că, prin „*încadrarea juridică*” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art. 113 Cod penal.

Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

În același timp, legiuitorul la art. 118 alin. (2) Cod penal, a stipulat că la calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte şi un întreg se

efectuează în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

Din atare considerente, baza factologică descrisă în rechizitoriu şi încadrarea acesteia într-o normă penală concretă urmează a fi minuțios analizată de instanțele de fond, pentru a se putea afirma că echitatea procesului a fost respectată.

În ordinea celor invocate supra, Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor suplimentar administrate în instanța de apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, în raport cu învinuirea incriminată inculpatului conform rechizitoriului, constată că prima instanță prin aprecierea unilaterală și eronată a probelor a ajuns la concluzia greșită privind prezența temeiului de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În aspect procesual Colegiul penal reține că, prevederile art. 415 alin. (2^1) Cod de procedură penală stabilesc că judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

La rândul său, dispoziția art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, îi oferă instanței de apel posibilitatea de a le acorda o nouă apreciere probelor administrate pe caz, interzicând în sensul alin. (6) a normei visate, întemeierea concluziilor pe probele cercetate de prima instanță, fără verificarea lor în ședința de judecată a instanței de apel și fără consemnarea în conținutul procesului verbal.

În cauza *Dănilă c. României (8 martie 2007, nr.53897/00, par. 40)* Curtea a menționat că, în cadrul unei proceduri de recurs împotriva unei sentințe de achitare care făcuse obiectul unui apel, trebuie să se procedeze la propria apreciere a faptelor pentru a cerceta dacă există suficiente temeiuri pentru condamnarea reclamantului. Ca urmare, jurisdicția de recurs trebuia să aibă cunoștință de cauză în fapt și în drept și să studieze în ansamblul ei chestiunea vinovăției sau nevinovăției.

În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2^1) Cod de procedură penală, au fost audiați în mod repetat inculpatul Batîr Ion, partea vătămată *****, martorii ***** și *****, precum și au fost cercetate, prin citire, probele scrise din materialele dosarului examinate în ședința de judecată de către instanța de fond, alte probe suplimentare de către părții nu au fost prezentate.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul Batîr Ion a menționat că susține declarațiile făcute în instanța de fond. La întrebările adresate a concretizat că nu a avut conflicte cu ***** niciodată, conflictul era între săteni și partea vătămată. Acesta se datora acaparării terenurilor agricole de către primar, iar el fiind în calitate de președinte a Comisiei agrare, cetățenii respectivii s-au adresat la el și din acest motiv a intervenit pentru a concretiza dacă primarul deține dreptul de proprietate asupra acestora. Însă, în rezultat a fost numit cu cuvinte necenzurate, iar ieșind în coridor a fost provocat de către *****, fapt văzut de către toți consilierii. În privința lui ***** nu a aplicat careva loviturii. Din sala de ședință a ieșit ultimul. Cînd ***** a început să-l agreseze verbal a intervenit *****.

Fiind audiat în instanța de fond inculpatul Batîr Ion nu și-a recunoscut vina, menționând că la data de 02.06.2021 a fost convocată o ședință a Consiliului comunal *****. Spre sfârșitul ședinței, s-a iscat o ceartă între săteni și *****, motivul certii fiind acapararea terenurilor agricole ale sătenilor de către primarul Ion Popescu. Pe faptul dat, sătenii s-au adresat de multe ori și la el, fiind în calitate de consilier, au depus și plângere la Procuratură în privința lui *****. Respectiv, în calitate de consilier și președinte al Comisiei agrare, a solicitat de la ***** să-i prezinte contractul de arendă dintre săteni și GȚ „*****” sau certificatele de proprietar pe terenurile date. La solicitarea sa, ***** a reacționat agresiv, cu injurii și cuvinte necenzurate în adresa sa, care au fost auzite de către toți consilierii. La sfârșitul ședinței, toți consilierii au ieșit în holul Primăriei, el ieșind ultimul, după *****. În holul primăriei erau *****, *****, *****, *****, *****, *****, și *****. Când a ieșit pe hol, ***** cu înjurături s-a năpustit asuprea sa cu pumnii. Făcând un pas înapoi, a intervenit *****, care l-a împins în spate și a spus să îl lase în pace și să nu îi facă nimic. Toată scena respectivă a văzut-o consilierii mai sus menționați. Personal l-a sunat pe polițistul de sector Zestrea Constantin și l-a rugat să vină de urgență la primărie, care a apărut peste ceva timp. Polițistul de sector a intrat în oficiul primarului, a ieșit peste puțin timp, și din spusele acestuia, a spus că primarul a refuzat să dea careva declarații, din care motiv a refuzat și el să depună careva plângerii. A doua zi pe la orele mesei, a fost telefonat de către polițistul de sector Zestrea Constantin, și invitat la primărie să dea explicații la cele întâmplate la data de 02.06.2021, orele 16:00, din motiv că primarul a depus o plângere la Procuratura Nisporeni, și deține și o expertiză medico-legală. Deplasându-se la Primărie, a dat explicații la cele întâmplate, și a solicitat să fie audiați toți consilierii sus menționați. Ulterior, a fost telefonat de ofițerul de urmărire penală, și invitat la sectorul de poliție Nisporeni pentru a da explicații pe cauza penală. A solicitat ofițerului de urmărire penală să fie efectuată confruntarea între *****, ***** și *****, deoarece ***** este rudă pe linia soției cu *****, și nu a fost interesat să spună adevărul. La fel, a

menționat că *****, este lucrător al primăriei, subalternul lui *****, care nu era pe holul primăriei în momentul conflictului și nu a știut de cele întâmplate.

Partea vătămată **, fiind audiat în instanța de apel*** a relatat că susține integral declarațiile făcute în prima instanță. La întrebările adresate a concretizat, că în anul 2021 era în relații rele cu Batîr Ion, fiind concurenții ai aceleași companii electorale, fiind hărțuit și atras prin toate instanțele. Momentul aplicării violenței fizice a fost observat de către ***** care a intervenit între ei. Prima lovitură i-a fost aplicată în față, a doua spre esofag, iar ulterior a fost lovit cu piciorul de către Batîr Ion.

Astfel, fiind audiat în instanța de fond partea vătămată ***** a declarat că**,** în vara anului 2021 la o ședință ordinară a Consiliului comunal ***** s-a început un conflict. După ședință a ieșit din sală, iar Batîr Ion a ieșit din urma sa și l-a lovit cu piciorul în regiunea abdomenului. Apoi Nicolai Profir, ***** și ***** au ieșit în coridor și l-au oprit pe Batîr Ion. În afară de ***** și ***** nu era nimeni în coridor. A concretizat că, a doua sau a treia zi după conflict a depus plângere la poliție. A concretizat că, a fost lovit și cu palma, însă din motiv că a trecut o perioadă de timp, a uitat. Inițial Batîr Ion l-a lovit cu palma și apoi l-a lovit cu piciorul.

Fiind audiat în instanța de apel martorul **,*** a relatat instanței de apel că a văzut parțial conflictul dintre Batîr Ion și *****, fiind prezent la altercația verbală, după care a ieșit din sala de ședințe, iar când a revenit între ei deja stătea *****. ***** stătea cu mîinele în poziția de apărare, iar Batîr Ion încerca să-l lovească cu piciorul.

Martorul ***** fiind audiat în instanța de fond a relatat că, data, luna și anul nu-l ține minte, însă, după ședința Consiliului comunal, între Batîr Ion și ***** s-a iscat un conflict. Între timp, el a fost nevoit să iasă afară, iar la revenire în sediul Primăriei, în hol continua cearta dintre ***** și Batîr Ion. În timp cât a traversat holul până la cabinetul de serviciu, aceștia au început să se îmbrâncească puțin. Apoi Batîr Ion intenționa să lovească cu piciorul, iar ***** se apăra cu mâinile. Nu a văzut dacă Batîr Ion l-a lovit pe *****, deoarece între ei a consilierul *****.

În fața instanței de apel fiind audiat martorul **** a relatat că, la ieșirea din sale de ședințe Batîr Ion vorbea agresiv cu *****, iar cînd Popescu s-a oprit Batîr a început să-l agreseze fizic și în acest moment a intervenit el între ei. ***** ținea mînele în poziție de apărare. Inițial Batîr Ion a început să-l lovească pe ***** cu mîinele, iar cînd a intervenit el, acesta încerca să-l lovească cu picioarele. Ulterior a fost solicitat poliția. ***** era speriat și schimbat la față.

Martorul ***** fiind audiat în instanța de fond a relatat că, nu ține minte data, însă posibil anul trecut în sala de ședință a Consiliului comunal s-a iscat un conflict de la niște terenuri. Primarul a ieșit din sală în hol, dar nu ține minte ce

cuvinte s-au vorbit între Batîr Ion și primar, dar brusc Batîr Ion a ieșit și el în hol și în acel moment a vrut să aplice violența față de *****. Pe hol erau Prisăcaru Zina, ***** și alte persoane care nu le-a reținut. Posibil Prisăcaru Zina și ***** au văzut cele întâmplate. Nu cunoaște dacă Batîr Ion l-a lovit pe *****, dar a văzut că a încercat și dorea să îl lovească. Nu a văzut la ***** careva leziuni corporale.

Concomitent, procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat a susținut învinuirea înaintată lui Batîr Ion prin următoarele probe prezentate spre cercetare în prima instanță și verificate în instanța de apel:

- procesul-verbal de autosesizare din 05.07.2021 (f.d.13);

- procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 03.06.2021, prin care se constată că ***** a solicitat organelor de poliție să i-a măsuri cu Batîr Ion, care la 02.06.201, orele 16:05, în incinta Primăriei *****, r-nul Nisporeni, din cauza relațiilor ostile i-a aplicat o lovitură cu pumnul la urechea stângă, apoi la lovit cu piciorul peste piciorul drept și brațul drept (f.d.14);

- înștiințarea telefonică din 03.06.2021 parvenită de la ofițerul de sector pe faptul agresării fizice a lui ***** de către Batîr Ion în incinta Primăriei *****, r-nul Nisporeni (f.d.15);

- raportul de constatare nr.202124P0051 din 03.06.2021, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui ***** s-a constatat echimoza de pe partea dorsală a mâinii drepte și pe pavilionul urechii stângi, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dure contondente, care puteau fi pumnul și piciorul și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.30);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 18.08.2021 (f.d. 35-36);

- procesul-verbal de confruntare dintre martorul ***** și bănuitul Batîr Ion din 27.09.2021 (f.d. 54-55);

- procesul-verbal de confruntare dintre martorul ***** și bănuitul Batîr Ion din 27.09.2021 (f.d.56-57);

- procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată ***** și bănuitul Batîr Ion din 06.10.2021 (f.d.58-60);

- procesul-verbal de confruntare dintre martorul ***** și martorul ***** din 10.10.2021 (f.d.61);

- procesul-verbal de confruntare dintre martorul ***** și martorul ***** din 10.10.2021 (f.d.62);

- procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată ***** și martorul ***** din 10.10.2021 (f.d.63-64).

Avocatul Ion Marian, acționând în interesele inculpatului Batîr Ion, în susținerea netemeiniciei apelului declarat de către acuzatorul de stat și în susținerea sentinței de achitare nu a făcut trimitere la careva probe.

Colegiul penal, analizând și apreciind probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, consideră că instanța de fond a dat o apreciere unilaterală și neobiectivă probelor prezentate de către acuzatorul de stat, dând credibilitate declarațiilor inculpatului Batîr Ion și martorilor *****, ***** și Prisăcaru Zinovia, și în mod eronat a conchis că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În fortificarea acestei concluzii, Colegiul penal contrar alegațiilor instanței de fond și poziției părții apărării constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că acțiunile lui Batîr Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

Concluzia respectivă, Colegiul penal o deduce din ansamblul probelor administrate și verificate nemijlocit în instanța de apel, care, apreciate sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, demonstrează că la data de 02.06.2021 a avut loc ședința Consiliului local al sat. *****, r-nul Nisporeni, unde Batîr Ion a participat în calitate de consilier local, iar ***** în calitate de primar al acestei localități.

Totodată, din conținutul declarațiilor inculpatului, părții vătămate și a martorilor, Colegiul reține că în cadrul ședinței respective, *****, locuitor al aceleași localități, a adresat întrebări referitoare la exploatarea unor terenuri agricole de către primarul *****, circumstanță care a generat discuții contradictorii între participanți.

În contextul acestor discuții a intervenit și inculpatul Batîr Ion, fapt care a determinat apariția unui conflict verbal între acesta și *****, aspect confirmat inclusiv de către inculpat.

Respectiv, Colegiul penal reține că după încheierea ședinței Consiliului local conflictul verbal a continuat în holul Primăriei *****, unde inculpatul Batîr Ion a manifestat un comportament agresiv față de *****, i-a aplicat ultimului o lovitură cu palma în regiunea capului, iar ulterior, după intervenția martorului ***** între cei doi, a continuat acțiunile violente, încercând să-i aplice părții vătămate lovituri cu picioarele.

Aceste circumstanțe se confirmă prin declarațiile constante ale părții vătămate *****, coroborate cu depozițiile martorilor oculari ***** și *****, care au relatat despre comportamentul agresiv al inculpatului și necesitatea intervenirii pentru a împiedica escaladarea conflictului fizic.

Astfel, martorul ***** a relatat că a intervenit între participanții la conflict pentru a împiedica continuarea agresiunii exercitate de inculpat, iar martorul

***** a confirmat că l-a observat pe Batîr Ion încercând să-l lovească cu piciorul pe *****, în timp ce acesta se apăra cu mâinile.

La fel, Colegiul penal învederează că declarațiile părții vătămate ***** și ale martorilor oculari ***** și ***** se coroborează cu concluziile raportului de constatare medico-legală nr. 202124P0051 din 03.06.2021, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a lui *****, au fost constatate echimoze pe pavilionul urechii stângi și pe partea dorsală a mâinii drepte, leziuni care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unor obiecte dure contondente, inclusiv prin lovituri aplicate cu pumnul și piciorul.

În aprecierea acestor concluzii, Colegiul penal relevă că localizarea și mecanismul de producere a leziunilor descrise în actul medico-legal corespund circumstanțelor relatate de partea vătămată și martorii oculari referitor la agresiunea fizică exercitată de inculpat asupra lui ***** în incinta Primăriei sat. *****.

În acest sens, Colegiul penal apreciază ca nefondate concluziile instanței inferioare privind existența unor contradicții esențiale între declarațiile părții vătămate ***** referitoare la numărul și localizarea loviturilor aplicate, or, după cum a indicat și partea vătămată în fața instanței de apel, este firesc ca odată cu trecerea timpului, anumite detalii secundare ale evenimentului să nu mai fie reținute cu exactitate, aceasta fiind o limitare firească a memoriei umane. Însă, eventualele neconcordanțe privind ordinea exactă a loviturilor ori localizarea fiecărei acțiuni violente nu afectează credibilitatea generală a declarațiilor părții vătămate, atât timp cât aceasta a menținut constant, pe parcursul procesului penal, esența acuzației, și anume faptul că a fost agresat fizic de către inculpatul Batîr Ion în incinta Primăriei sat. *****.

Mai mult, aceste declarații sunt susținute prin depozițiile martorilor oculari și prin concluziile raportului de constatare medico-legală, circumstanțe care exclud caracterul determinant al unor diferențe minore de relatare și nu pot servi drept temei pentru înlăturarea răspunderii penale a inculpatului.

Aderent, Colegiul penal reține că în cadrul urmăririi penale au fost efectuate confruntări între inculpatul Batîr Ion, partea vătămată ***** și martorii ***** și *****, în cadrul cărora părțile și-au menținut în mod constant declarațiile inițiale, fără a fi relevate contradicții esențiale de natură să infirme versiunea acuzării sau să creeze dubii rezonabile asupra vinovăției inculpatului.

În aceste circumstanțe, instanța de apel reține că acțiunile inculpatului Batîr Ion nu reprezintă un simplu conflict interpersonal spontan, ci o manifestare evidentă de lipsă de respect față de ordinea publică și față de persoanele prezente, desfășurată într-un loc public, în prezența mai multor persoane, inclusiv consilieri locali și angajați ai primăriei, circumstanțe care denotă caracterul vădit obraznic al comportamentului acestuia.

Prin urmare, la caz, nu a avut loc o simplă discuție degenerată, ci de o acțiune conștientă, cu rezultat prevăzut și acceptat, care a presupus aplicarea violenței fizice. Faptul că inculpatul Batîr Ion nu s-a retras, nu a încercat să stingă conflictul, ci a participat activ la escaladarea acestuia, demonstrează existența formei subiective a vinovăției sub forma intenției directe.

Deși motivul exterior, existența unui conflict anterior între locuitorii satului și primar, precum și asupra caracterului reciproc al schimbului de replici dintre inculpat și partea vătămată, mijloacele prin care s-a acționat, aplicarea de violență într-un spațiu public, sunt disproporționate, ilegale și lipsite de orice justificare și nu exclud caracterul ilicit al acțiunilor ulterioare ale inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal învederează că intervenția fizică a inculpatului asupra părții vătămate, demonstrează că scopul real a fost afirmarea agresivă a unei poziții personale, prin violență, și nu soluționarea unei neînțelegeri.

Totodată, Colegiul penal reține că inculpatul fiind polițist al trupelor speciale și maestru în sport, circumstanță ce presupune nu doar o pregătire fizică superioară, ci și capacitatea de a conștientiza intensitatea și consecințele actelor de violență exercitate asupra altei persoane. În aceste condiții, recurgerea la violență fizică accentuează caracterul intenționat, disproporționat și periculos al acțiunilor sale.

Subsecvent, în sensul art. 287 Cod penal, prin „*violență*” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Tot aici, este important de evidențiat că se consideră infracțiune de huliganism prevăzută la art. 287 Cod penal şi nu contravenție reglementată la art. 354, 357 sau 363 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc, în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit**, *însă mai recurge şi la aplicarea violenței, la amenințarea*** cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

În consecință, sub aspectul realizării semnelor constitutive ale componenței de infracțiune, instanța de apel reține că prin fapta comisă au fost aduse atingeri atât relațiilor sociale privind ordinea publică, protejate de norma ce incriminează huliganismul, cât și relațiilor sociale referitoare la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

În contextul celor relevate, Colegiul penal, analizând și apreciind probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod procedură penală, conform cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, **constată că:**

Batîr Ion la 02 iunie 2021, în jurul orelor 16:00, aflându-se în incinta Primăriei comunei *****, raionul Nisporeni, unde a avut loc ședința consiliului local și ulterior, aflându-se în holul instituției date, unde se aflau mai multe persoane terțe, printre care și primarul *****, pe motivul relațiilor ostile avute cu acesta, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicării violențe fizice asupra persoanei și a săvârși acțiuni huliganice, s-a apropiat de primarul *****.

Tot atunci, Batîr Ion continuând acțiunile sale infracționale și în vederea realizării scopului criminal avut, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, conștientizând că se află în loc public și anume în incinta unei instituții publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, acționând intenționat și în mod demonstrativ, i-a aplicat primarului ***** o lovitură cu palma în regiunea capului, după care i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea abdomenului și în regiunea mâinii drepte când ultimul s-a apărat, iar ulterior după intervenția altor persoane aflate în apropiere au fost curmate acțiunile infracționale a acestuia.

În rezultatul acțiunilor violente săvârșite de Batîr Ion, părții vătămate ***** i-au fost cauzate echimoza de pe partea dorsală a mâinii drepte și pe pavilionul urechii stângi, traumatisme corporale care potrivit raportului de constatare (medico-legală) cu nr.202124P0051 din 03 iunie 2021, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța de apel a reținut că, în drept, fapta ***inculpatului Batîr Ion*** întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale, spre deosebire de declarațiile

părții vătămate și a martorilor, care răspund penal în baza art. 312-313 Cod penal pentru darea declarațiilor mincinoase sau refuzul de a da declarații.

Din alt punct de vedere dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin ne coroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în prezentul proces penal, alte probe relevante în acest sens nu se atestă.

În continuarea acestui deziderat, planează aserțiunea că, în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia, iar partea apărării atât în instanța de fond, cât și în cadrul instanței de apel nu a prezentat careva probe verosimile care să combată sau să argumentele cumva motivele apelului, prin ce se apreciază ca fiind declarativ.

Argumentele apărării privind pretinsa lipsă de imparțialitate a martorilor, determinată de raportul de subordonare al unuia dintre aceștia față de partea vătămată și de relația de rudenie a celuilalt cu aceasta, nu pot conduce, prin ele însele, la excluderea sau discreditarea declarațiilor respective. Or, simpla existență a unor relații profesionale ori de rudenie nu constituie un temei automat pentru înlăturarea credibilității unui martor, în lipsa unor date concrete care să demonstreze influențarea declarațiilor, rea-credința ori existența unui interes direct în denaturarea adevărului.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că declarațiile respective au fost date sub jurământ, martorii fiind avertizați asupra răspunderii penale pentru refuzul de a face declarații sau pentru darea declarațiilor false, conform art. 312-313 Cod penal, acestea fiind consecvente, logice și concordante atât între ele, cât și cu celelalte probe administrate în cauză.

De asemenea, acestea nu generează versiuni alternative sau inadvertențe relevante pentru cauză, fiind apreciate de instanță în ansamblul probatoriului administrat, fără a fi considerate decisive în mod izolat.

În același sens, doctrina și practica judiciară au statuat că relațiile personale sau profesionale dintre martor și una dintre părți reprezintă doar elemente ce urmează a fi avute în vedere la aprecierea forței probante a declarației, fără a

conduce automat la excluderea ori diminuarea valorii acesteia, în lipsa unor contradicții esențiale sau a unor circumstanțe concrete care să demonstreze reaua-credință a martorului.

Astfel, în lipsa unor circumstanțe care să pună la îndoială credibilitatea martorilor ori veridicitatea declarațiilor acestora, instanța de apel le apreciază ca fiind veridice și admisibile.

În subsidiar, Colegiul penal constată existența unui pronunțat caracter subiectiv în declarațiile martorilor Prisăcaru Zinovia și *****, or, deși aceștia au fost audiați în calitate de martori oculari, declarațiile lor sunt fragmentare, lipsite de consecvență și nu se coroborează cu ansamblul probatoriului administrat în cauză.

Mai mult, anumite aspecte relatate de acești martori contravin probelor materiale administrate, în special concluziilor raportului de constatare medico-legală, care reprezintă un mijloc de probă obiectiv și științific.

În același timp, Colegiul penal reține că martorul ***** are un interes personal în cauză, fiind inițiatorul conflictului, împrejurare care ridică dubii rezonabile cu privire la imparțialitatea și veridicitatea relatărilor sale, întrucât acesta este direct implicat în dinamica faptelor și poate urmări justificarea propriei conduite.

Totodată, se conturează suspiciunea că depozițiile martorului ***** pot fi influențate de un interes de natură personală, inclusiv, de dorința de a se răzbuna pentru pretinse acțiuni ale primarului privind utilizarea terenului agricol, asupra căruia martorul invocă un interes, ceea ce afectează obiectivitatea relatărilor sale.

Pe de altă parte, se apreciază că aceste declarații puteau fi făcute și cu scopul de a dezincrimina acțiunile inculpatului, care a intervenit ulterior în desfășurarea evenimentelor, alăturându-se poziției exprimate de martor.

La rândul său, martorul Prisăcaru Zinovia, în calitate de consilieră locală, are o poziționare evidentă în raport cu partea vătămată, aspect ce poate genera o viziune subiectivă asupra împrejurărilor cauzei, cu impact asupra obiectivității declarațiilor sale.

Din aceste motive, Colegiul penal învederează că aceste declarații urmează a fi apreciate cu rezerve, fiind necesară coroborarea lor strictă cu alte mijloace de probă obiective, inclusiv cu probele materiale administrate în cauză, întrucât, prin ele însele, nu prezintă garanțiile necesare pentru a fundamenta o concluzie certă asupra situației de fapt.

În aserțiunea dată, Colegiul penal conchide că solicitarea inculpatului Batîr Ion și apărătorului acestuia privind menținerea soluției de achitare nu şi-a găsit confirmarea.

La capitolul individualizării pedepsei Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se tine cont de

caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În corespundere cu dispozițiile art. 75 alin. (1), (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o

pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată

trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

În acest sens, instanța de apel constată că Batîr Ion a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se cataloghează la categoria celor mai puțin grave.

Subsecvent, la stabilirea mărimii pedepsei pentru infracțiunea respectivă instanța de apel i-a în considerație faptul că, inculpatul Batîr Ion anterior nu a fost în conflict cu legea penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar în sarcina sa nu a fost stabilită prezența circumstanțelor atenuante şi agravante prevăzute la art. 76, art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a identificat prezența acestora.

În subsidiar, la capitolul stabilirii mărimii pedepsei, Colegiul penal evidențiază că potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (4) Cod penal, în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Batîr Ion, urmărind în acest sens comportamentul acesteia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept

încălcate, concluzionează că în lipsa circumstanțelor agravante scopul pedepsei poate fi asigurat prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unității convenționale, echivalentul a 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

Finalmente, raportând la caz prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează asupra necesității încasării din contul inculpatului Batîr Ion în beneficiul statului a sumei în mărime de 128 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare (medico-legală) cu nr.202124P0051 din 03 iunie 2021, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Batîr Ion, acesta urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizei judiciare.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, cu casarea sentinței în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct.2), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, adoptată în cauza penală de învinuire a lui Batîr Ion în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, se admite, cu casarea sentinței în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Batîr Ion se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unității convenționale, echivalentul a 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3^1) Cod penal, se explică lui Batîr Ion că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se încasează din contul inculpatului Batîr Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, suportate

pentru efectuarea raportului de constatare (medico-legală) cu nr.202124P0051 din 3 iunie 2021.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/ expediată părților la 29.05.2026.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**